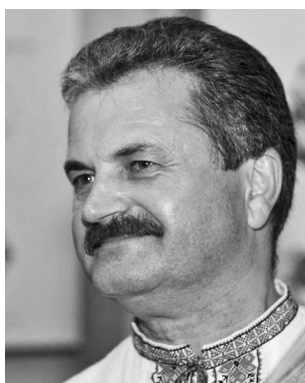

В. М. Кривошей

Мікула Олександр Миколайович

МІКУЛА Олександр Миколайович (23. 01. 1955, м. Бердянськ Запорізь. обл.) – графік, педагог. 1-а премія Всесоюз. конкурсу на кращий агітплакат і 2-а премія Міжнар. конкурсу плакатів Нац. т-в Червоного Хреста (обидва – Москва, 1985), Золотий диплом Всеукр. виставки «Життя шрифту» (Київ, 2004), 1-е м. (2006) і 2-е м. (2007) Нац. фестивалю соц. реклами (Київ). Член НСХУ (1985, у 1995–97 – голова Київ. організації), Спільноти дизайнерів України (2003). Закін. Київський художній інститут (1984; викл. В. Шостя, М. Яковлев). Працює у Києві: 1986–88 – викладач Держ. академії керів. кадрів культури і мистецтв; на творчій роботі; від 1995 – у Нац. академії образотвор. мистецтва і архітектури: 1998–2006 – доцент кафедри графіч. мистецтв; 2006–16 – доцент кафедри дизайну і комп'ютер. технологій Київ. інституту декор.-приклад. мистецтва і дизайну. Учасник всеукр., міжнародних художніх виставок і конкурсів плаката від 1975. Персон. – у Києві (2009). Створює плакати на соц., політ. і нац.-патріот. тематику, афіші до кінофільмів, театр. вистав, худож. виставок, торг. марки. Осн. твор. стиль – каліграфо-флористика. Співзасн. Всеукр. бієнале студент. плаката (Хмельницький, 2007), організатор і твор. кер. щоріч. молодіж. твор. пленеру «Мист. Качанівка» (Черніг. обл., 2007–10), організатор виставки молодих художників «Птах укр. зорі» (Київ, 2009), співорганізатор Міжнар. фестивалю каліграфії і типографії «Рутенія» (Київ, 2009–10, 2013). Автор розвідок про творчість О. Ворони, В. Шості, Леся Лозовського; наук.-метод. розробок з питань графіч. дизайну та інтелектуал. власності, зб. метод. рекомендацій «Фотографіка» (2001–02), «Проектування товарного знака» (2009; обидва – Київ). Деякі роботи зберігаються в Музеї історії міста Києва.

Фотоілюстрації

Основні твори

плакати – «Цирк. Закарпатські ігри» (1978), «Збережемо кожну зернину» (1982), «Жінки планети за мир і дружбу», «Праця проти війни» (обидва – 1984), «Пам'ятаймо» (1985), «Безсмертне слово Кобзаря», «Не згадали Україну» (обидва – 1989), «Праця – воля» (1990), «Зупиніть Чорнобиль!» (1994); фірм. знаки – для галереї «Лавра» (1996), фонду «Відродження» (1998); графічні аркуші – «М» (2017), «С. В», «Квіти для Паріси», «Червона рута», «Квіти для юної скрипачки», «Пристрасті» (усі – 2018).

Рекомендована література

1. Кривошей В. М. Не можна зупинятися: Інтерв'ю // Упаковка. 2018. № 4.

Бібліографічний опис:

Мікула Олександр Миколайович / В. М. Кривошей // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-69653>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).